Rok III. Niedziela 12 stycznia 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Nr. 2

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

ROZWAŻANIA PRZY CHOINCE.

Rozpowszechnił się chwalebny zwyczaj, że dzienniki poświęcają dużo miejsca w numerach świątecznych zwyczajom, związanym z wilją, Bożem Narodzeniem, Nowym Rokiem i t. d. Czytamy je jako coś, co zaczyna istnieć tylko drukiem, ale w rzeczywistości zaczyna znikać i to bardzo szybko. Zaczynamy pisać i mówić o kolendach, ich pięknie, pochodzeniu, swoistości, bogactwie, ale przestajemy je śpiewać, zwłaszcza w domu. Próby śpiewania kolend w rodzinie zaczynają się nieudawać, większe powodzenie ma jakieś głupstwo, ale modne.

Pewnie, że nieśpiewanie kolend nie oznacza jeszcze utraty wiary, ale coś w tem jest. Czyśmy je przerośli? Czy one się przeżyły? Czyśmy od nich odbiegli, czy też nie dorośli? Coś w tem jest, że święta, ich charakter, nastrój stają się czemś coraz bardziej świeckiem, bieganiną po znajomych (t. zw. wizyty świąteczne), czasem nudą, a czasem takiem samem przyjęciem, jak każde inne.

Na zmianę nastroju, sposobu obchodzenia świąt Bożego Narodzenia wpływa obecny stosunek do dziecka. Jest co prawda coraz więcej książek pouczających, jak traktować niemowlę, książek coraz mądrzejszych, ale jest coraz mniej niemowląt, bo niemowlę jest czemś, przed czem ludzie drżą, czego nie cierpią. Stąd też i to Niemowlę, któremu śpiewają aniołowie, kłaniają się królowie nie budzi radości, raczej lęk i — wyrzuty sumienia. Dzisiaj daleko łatwiej o Herodów, którzy chcą je zabić, dzisiaj bardzo łatwo o tych, którzy są wykonawcami okrutnych żądań dzisiejszych Herodów. Milszym staje się djabeł w szopce, niż Boża Dziecina. I to jest jeden powód, dlaczego te święta tracą swój radosny charakter, dlaczego przestają rozrzewniać, a zaczynają nudzić i przerażać.

Ale jest i drugi powód do tamtego podobny. Nastrój świąteczny, dla wszystkich szczególnie miły, taki naprawdę kolendowy, wywołują dzieci. Gdzie ich duża gromada, tam drzewko nie jest osamotnione, nie jest dekoracją, lecz czemś, co ożywia wszystkich, czemś, co dla wszystkich jest symbolem wielkich i radosnych chwil z przed 1929 lat. Ale jedno czy dwoje dzieci nastroju tego nie stworza. Smutne robi wrażenie drzewo, na którem jest tylko parę gałązek czy gałęzi. Stąd też u dozorcy, w suterenach wilja i święta radosne, rozlegają się kolendy, a na parterze, pierwszem czy drugiem piętrze cicho, zamiast ludzi — kolenduje radjo lub gramofon, albo rozlega się: Oczy czarne....

Musimy te zjawiska notować, podkreślać je, bo kiedyś przyjdą za niemi zgubne skutki. Biadanie wtedy nie wystarczy, dziś trzeba na inne tory pokierować życiem.

Odwiedzanie Przenajśw. Sakramentu Ołtarza.

Niezrównana miłość i dobroć Zbawiciela świata, który w niepojętym nadmiarze miłości wśród nas ludzi obrał sobie mieszkanie, wzywa przez to samo wszystkich wiernych, aby Przenajśw. Sakrament Ołtarza chętnie, często i nabożnie odwiedzali. Posłuchania udziela najpotężniejszy Król czasów, Pan zastępów, zawsze wszystkim tym, których odkupił:

słabym, grzesznym, potrzebującym pomocy — chce ich pocieszyć w cierpieniach; wątpiącym spieszy z radą; tych, którzy upadają na sercu, usiłuje podtrzymać, którzy bliskimi są rozpaczy, podnosi i krzepi, słowem pragnie pomóc wszystkim, chce pobłogosławić każdego. Dlatego przystąpmy wszyscy z ufnością do tronu łaski, abyśmy się stali uczestnikami miłosierdzia i łaskę znaleźli, gdy będziemy potrzebowali pomocy.

Czyż to Pan nie okaże szczególniejszej miłości tym, co razem z Aniołami świętymi Jego tabernaculum otaczają? Którzy Go z zapałem odwiedzają? Czyż nie okaże im łaski w obfitości? On jest wśród nas w Przenajśw. Sakramencie, zawsze o nas pamiętając i zawsze gotów nieść nam pomoc w każdej potrzebie. Tu możemy uklęknąć przed Nim, tu możemy wznieść oczy do Jego Boskiego oblicza, przemówić do Jego miłosierdziem przepełnionego Serca, nasze serca w Jego Serce przelać, i nasze potrzeby, nasze prośby przedłożyć Mu tak, jak przyjaciel przyjacielowi, jak dziecko ojcu, jak poddany swemu dobremu a potężnemu królowi. Nadto powinniśmy przez pobożne odwiedzanie dać jakieś zadośćuczynienie za uchybienia, uwłaczania, wykroczenia przeciw przynależnej Panu Jezusowi czci.

By ułatwić wiernym nawiedzanie Przenajśw. Sakramentu (zwłaszcza Wystawionego ku czci publicznej) — podajemy niżej spis kościołów lwowskich, w których odbywają się całodzienne wzgl. częściowe ekspozycje: (niezależnie od 40-godz. nabożeństw).

W kościele św. Anny — Wystawienie P. Sakram. w 1-szą niedzielę miesiąca od 1-szej mszy św. do sumy włącznie.
„ św. Antoniego — Wystawienie P. S. w 1-szą niedzielę miesiąca od 9-tej rano do sumy włącznie.
„ PP. Benedyktynek łać. — W ostatnią niedzielę miesiąca od $7^1/_2$ do $15^1/_2$.
„ OO. Bernardynów — tak samo od 1-szej mszy św. do nieszporów włącz.
„ OO. Dominikanów — trzecia niedziela w miesiącu do nieszporów włącznie.
„ św. Elżbiety — 1-sza niedziela w mies. do nieszporów włącznie z procesją.
„ PP. Franciszkanek — Nieustające Wystawienie Przenajśw. Sakramentu.
„ OO. Franciszkanów — 1-sza niedziela w mies. od 10-tej do nieszporów włącz.
„ OO. Jezuitów — 1-szy piątek mies. do nieszporów włącznie.
„ OO. Jezuitów (Dom rekolek.) 1-sza niedziela w mies. do sumy włącz.

W kościele Katedralnym łać. — 1-sza niedziela w mies. o g. $7^1/_2$ msza św. z Wystawieniem i nieszpory, każdego czwartku msza św. z Wystawieniem P. Sakram. o g. 9-tej. Całodziennych adoracji niema.
„ Katedralnym orm. — 1-sza niedziela w mies. od 6-tej rano do nieszporów wł.
„ OO. Karmelitów — 1-sza niedziela w mies. Wystawienie w czasie sumy.
„ SS. Karmelitanek — Wystawienie w czasie uroczystości.
„ SS. Klarysek — 1-niedziela w mies. Wystawienie w czasie sumy.
„ św. Łazarza — Wystawienie w czasie uroczystości.
„ N. P. M. Śnieżnej — 1-sza niedziela w miesiącu do sumy włącznie.
„ św. Marji Magdaleny — 1-sza niedz. w mies. od rana do nieszporów włącz.
„ św. Marcina — to samo.
„ św. Mikołaja — to samo.
„ OO. Reformatów — 1-sza niedziela w mies. Wystawienie z adoracją na sumie i nieszporach.
„ PP. Sakramentek — 1-szy czwartek mies. Wystawienie P. S. do piątku rano. Każdego czwartku całodzienne Wystawienie do nieszporów włącznie, każdej niedzieli od sumy do nieszporów włącz.
„ św. Zofji (XX. Misjonarzy) — 1-sza niedziela w mies. na sumie.
„ OO. Zmartwychwstańców — 1-szy piątek w czasie mszy św. o g. $6^1/_2$ i na nieszporach o g. 5-tej.

Z życia organizacyjnego w parafji św. Elżbiety.

W niedzielę dn. 1 grudnia ub. r. odbyło się w sali Sokoła II-go Ogólne Zebranie Parafjan, które było piękną manifestacją uczuć dla tut. kościoła. Zebranie zagaił ks. prob. Sigmund, przedstawiając na wstępie t. zw. „bilans surowy“ prac, starań i wydatków, położonych dla tut. Kościoła, który jest najwspanialszem dziełem ś. p. Ks. Arcybiskupa Bilczewskiego.

Zebraniu przewodniczyli: JWP. prezes kolei inż. Prachtel-Morawiański, oraz JWP. Radca Kolei dr. Świgost, w prezydjum zasiadali ponadto znakomitsi parafjanie, zasłużeni dla Kościoła św. Elżbiety. Główny referat, omawiający szczegółowo plany W. Ołtarza wygłosił JWP. inż. Dajczak, ilustrując wykład kilku obrazami świetlnemi. Wszyscy zgadzali się z mówcą, który twierdził, że główny ołtarz

w kościele św. Elżbiety nie może być czemś przeciętnem. ale musi być arcydziełem, na jakie stać obecne pokolenie parafjan. Drugi referent JWP. inż. Lisowski przedstawił najpraktyczniejszy sposób zorganizowania zbiórki na budowę W. Ołtarza, czem zajmie się osobna komisja finansowa. Z bardzo serdecznym apelem zwróciła się specjalnie do kobiet. JWP. Sędzimirowa, której przemówienie przyjęto prawdziwą burzą oklasków. Rezolucję, wzywającą wszystkich parafjan do dobrowolnego opodatkowania się, odczytaną przez JWP. Gogoła, przyjęto jednogłośnie.

W sprawie poparcia świeżo zorganizowanego Chóru paraf. przemawiał JWP. radca Gajewski. Po wyborze ścisłego Komitetu, którego skład podamy innym razem, przew. JWP. radca Świgost podziękował Zarządowi Sokoła II-go za bezinteresowne udzielenie Sali, oraz apelował do sfer kolejowych, aby poparli zamierzoną akcję.

W sprawie Chóru parafjalnego możemy donieść, że rozwija się on pomyślnie, próby odbywają się regularnie (we wtorki i piątki o godz. 7 wiecz.) przy znacznej już frekwencji, pierwszy zaś występ Chóru paraf. nastąpił na Boże Narodzenie, odkąd będzie Chór śpiewał stale w kościele św. Elżbiety. Zarząd Chóru w odpowiedzi na zawiadomienie Kurji Metr. o zorganizowaniu Chóru paraf. otrzymał pismo następującej treści:

Kurja Metrop. obrz. łac. we Lwowie, dnia 10/X 1929. L. 9466/29.

Do Szan. Tow. Chóru paraf. przy kościele św. Elżbiety we Lwowie.

Z przyjemnością przyjmujemy do wiadomości założenie Tow. Chóru paraf. przy kościele św. Elżbiety we Lwowie, życzymy Towarzystwu jak najpiękniejszego rozwoju i najobfitszych owoców z podjętej pracy na większą chwałę Bożą.

W dowód naszej życzliwości udzielamy obecoym i przyszłym członkom Towarzystwa naszego arcypasterskiego błogosławieństwa.

BOLESŁAW
Arcbp.

Zespół Chóru przyjął odczytane mu pismo Najprzew. Arcypasterza z ogromną radością.

Wkońcu przypominamy, że w niedzielę dnia 8 grudnia nb. r. w serji wykładów popularnych, wygłosił Ks. Prof. Dobija wykład z obrazami świetlnemi y. t.: „Wrażenia z podróży do Ziemi św.“

Wpływy żydowskie w produkcji filmowej.

Czasopismo irlandzkie „The Irish Dosary“ umieszcza zestawienie najważniejszych grup producentów filmowych w Anglji i Ameryce, dodając nazwiska ludzi, którzy temi firmami kierują, lub kontrolują je.

1. Famous Players, Famous Players Lasky Corporation, Paramount Picture Corporation, Arteraft Pictures — kontrolowane przez węgierskiego

---

Ewangelja na I. niedzielę po Trzech Królach.

Łuk. 2, 42—52.

A gdy już był we dwunastu latach, gdy oni wstąpili do Jeruzalem według zwyczaju dnia świętego. A skończywszy dni, gdy się wracali, zostało dzieciątko Jezus w Jeruzalem: a nie obaczyli rodzice jego. A mniemając, że on był w towarzystwie, uszli dzień drogi i szukali go między krewnymi i znajomymi. A nie znalazłszy, wrócili do Jeruzalem, szukając go. I stało się, po trzech dniach znaleźli go w kościele, siedzącego wpośrodku doktorów, a on słucha i pyta ich. A zdumiewali się wszyscy, którzy go słuchali, rozumowi i odpowiedziom jego. A ujrzawszy zdziwili się. I rzekła do niego matka jego: Synu, cóżeś nam tak uczynił? oto ojciec twój i ja żałośni szukaliśmy cię. I rzekł do nich: Cóż jest, żeście mnie szukali? Nie wiedzieliście, iż w tych rzeczach, które są Ojca mego, potrzeba, żebym był? A oni nie zrozumieli słowa, które im mówił. I zstąpił z nimi i przyszedł do Nazaretu: a był im poddany. A matka jego wszystkie te słowa zachowała w sercu swem (Wyż. 19). A Jezus się pomnażał w mądrości i w leciech, i w łasce u Boga i u ludzi.

UKRYTE ŻYCIE.

Zawsze będzie nas zastanawiać i budzić rozmaite domysły, że P. Jezus prowadził przez 30 lat ukryte życie, a na głoszenie Ewangelji poświęcił tylko 3 lata. Przez lat 30 uważano Go za syna robotnika; gdy podrósł był dla otoczenia zwykłym robotnikiem, pracującym z ojcem. Trudno też było potem Nazarejczykom uwierzyć, że ten znany im syn Marji jest obiecanym Odkupicielem. Jedno w każdym razie wynika z długotrwałego życia ukrytego Jezusa, a mianowicie, że wielkie dzieła wymagają skupienia, przygotowania,

żyda Zukor, wspierane przez Markusa Loew. — 2. Sowkino (Amkino U. S. A.), prowadzone przez oficjalnego kontrolora sowieckiego, Eisensteina, pracującego w kontakcie z Berlinem. — 3. General Theaters Co (Astoria, Capitol, Palladium, Holborne Empire) — przez węgierskiego żyda Szarwassy; data założenia: marzec 1928 r. — 4. British Exhibitors Film (Union Cinema Co) — kontrolor C. F. Bernhard. — 5. Bernstein Theaters (Capital and Counties Electr. Theaters; Shrewsbury, Empires Ltd. Film Agencies Ltd. Kinematograph Equipment (Co Ltd.) Denman Picture Hous (93 oddziały) — właścicielami żydzi: Sidney Lewis Bernstein, Denman, Hyams i Woolf. — 6. Gaumont Picture Corp., pracujące w łączności z General Theaters. — 7. Blattner Pict. Corp., właściciele: Ludwik Blattner i Lupupick. — 8. Pro Patria Films Ltd. — sekretarz J. B. Woolf. — 9. Metro-Goldwyn-Meyer. Corp.: Jesse Lasky i Samuel Goldwyn. — 10. Theater Securities Ltd: Harry Day (alias Lewi). — 11. Coliseum (Alhambra, Hackney and Shepherd‘s Bush Empire, Leicester Pict. Theater, Stall Picture Production etc.), kierowane przez sir Oswalda Stoll. — 12. Mile End Pawillon, właściciel: J. W. Rosenthal. — 13. Electric Theaters, właściciel: Hyam Marks.

Pismo zaznacza, że wśród wszystkich tych nazwisk nawet przy najlepszej chęci nie można znaleźć ani jednego o brzmieniu nieżydowskiem.

Z książek religijnych.

K s i ą ż k a k a r d y n a ł a B e r t r a m a o p e d a g o g i c e s e k s u a l n e j. Pruskie ministerstwo oświaty w okólniku z 8 marca 1928 wyraziło usilne życzenie, by duszpasterze i rodzice współpracowali z czynnikami szkolnemi nad wychowaniem młodzieży. Katolicka część społeczeństwa pruskiego przyjęła ten apel z całkowitem uznaniem i ze swej strony dała wyraz pragnieniu, by głos katolickich duszpasterzy był należycie oceniany przez władze. Ponieważ w wydanej przez ministerstwo książce o kwestjach wychowawczych znalazły się idee wyraźnie niezgodne z pojęciem katolickiem, więc kardynał Bertram napisał broszurę p. t. „Reverentia puero“, w której poucza o stanowisku Kościoła wobec pedagogiki seksualnej i daje praktyczne wskazówki. Młodzieży winien być wpajany głęboki szacunek wobec własnego ciała, jako naczynia Bożego, i wobec jego sił oraz zaufanie do uświęcających i pomocniczych środków wiary w okresie rozwoju, a więc modlitwy, sakramentu Pokuty i Komunji św. W ten sposób punkt ciężkości wychowania przeniesiony zostanie do dziedziny duchowej w przeciwieństwie do nowoczesnej pedagogiki seksualnej, która w wychowaniu młodzieży nie przypisuje żadnej wartości czynnikowi religijno-moralnemu.

Broszura może oddać cenne usługi każdemu kto działa w pracy nad wychowaniem młodzieży i dlatego winna być przetłumaczona na język polski.

(Bertram Adolf, Kardinal, Fuerstbishof von Breslau: „Reverentia Puero“! Katolische Erwaegungen zu Fragen der Seksual-Pedagogik. Fryburg w Bryzgowji 1929 Herder, M. 80).

Dla nas, ludzi licznych zajęć, żyjących szybko, ruchliwie, fakt trzydziestoletniego ukrytego życia Jezusa godny jest rozważenia. Musimy jednak patrzeć się na to ukryte życie nie oczyma ciała. Te są przyzwyczajone zwodzić przy pomocy krzykliwej reklamy i czczego bombastu i być zwodzonymi. Życie Chrystusa nie jest nastawione na modły techniczną, kupiecką, zarobkową, lecz na wartości duchowe. Chrystus powiedział raz później: „Szukacie mnie nie dlatego, że widzieliście cuda, lecz dlatego, żeście jedli i najedli się. Starajcie się nie o pokarm, który przemija, lecz o pokarm, który trwa na żywot wieczny“. Te słowa odźwierciedlają różnicę między życiem świata, a życiem chrześcijańskiem. Życiem świata mało się zajmuje Jezus, bo o nie i bez tego ludzie starają się, Jemu chodzi o życie duchowe.

Chrześcijanin ma być nie tylko człowiekiem pracy, lecz także człowiekiem z duszą. Z tej zapobiegliwości o życie światowe, o powodzenie płyną starania, by młodzież co prędzej stała się dojrzałą, użyteczną. Były czasy, kiedy chłopak z czwartej, piątej gimnazjalnej był agitatorem wyborczym i umiał potępiać i zwalczać rozmaite stronnictwa. Dzisiaj młodzież zdąża do rekordów, obznajomiona jest z wszystkiemi gwiazdami sportowemi i filmowemi, wiele wie, ale z tego, o czem nie powinna wiedzieć i w sposób, jaki nie powinna wiedzieć, stąd też na jej twarzy dziwnie znudzony, przeżyty, starczy uśmiech zgorzkniały. Podlotek gra pannę na wydaniu i tyranizuje dom. Wszystko lepiej wie, wszystko lepiej rozumie i t. d. Ale tak, jak z tych piątoklasistów, zajmujacych się wyborami, nie wyrośli mężowie stanu, tak i z tych przedwcześnie zaprawianych do życia nie będzie pociechy i być nie może. Pewne wiadomości, choćby nawet nie były gorszące, ale jeśli są przedwczesne, muszą zmrozić, spalić, złamać wszystkie szlachetne porywy, cały idealizm. A cóż będzie uskrzy-

Z świata katolickiego.

Poświęcenie kościoła ormiańsko-katolickiego w Paryżu. Komitet misji ormiańskiej w Paryżu dzięki inicjatywie ks. Magnard'a nabył przy ul. Thouin 10 w pobliżu Panteonu i kościoła Saint-Etienne du Mont lokal po kinematografie, który przedtem był kaplicą protestancką. Po gruntownej przeróbce lokal ten został zamieniony na kościół katolicki obrz. ormiańskiego pod wezwaniem Krzyża Zbawiciela i Najśw. Serca Jezusowego.

Poświęcenia nowej świątyni dokonał dnia 22 grudnia 1929 o godz. 15, według obrządku orm., Mgr. Grzegorz Bahabian, biskup ormiańsko-katolicki Angory.

Odznaczenie generałów francuskich Castelnnu, Weygand i Gouraud wysokiemi orderami kościelnemi. Dnia 17 grudnia Mgr. Khayatte, rektor kościoła Syryjczyków katolickich w Paryżu, jako przedstawiciel syryjsko-katolickiego patrjarchy Antjochji, Mgra Ignacego Gabriela I Tappuoni, wręczył generałowi Castelnau, prezydentowi „Federation Nationale Catolique“, wielki krzyż orderu św. Jerzego i Najśw. Panny z góry Karmel.

Przed kilku tygodniami p. Paweł Bertrand, wielki kanclerz orderu św. Łazarza z Jerozolimy, w imieniu patrjarchy greko-melchicko-katolickiego, reprezentowanego w Paryżu przez Mgra Attié, rektora kościoła św. Juljusza w Paryżu i wielkiego jałmużnika orderu, wręczył generałowi Castelnau dokument, stwierdzający prawo do tytułu rycerza wielkiego krzyża sprawiedliwości starożytnego orderu św. Łazarza z Jerozolimy, którego kapituła została zreorganizowana w XX wieku i przeniesiona do Francji.

Równocześnie z generałem Castelnau odznaczeni zostali wielkim krzyżem orderu apostolskiego generał Weygand oraz generał Gouraud, wojskowy gubernator Paryża.

Nowe nawrócenie się duchownego anglikańskiego. Duchowny anglikański Ralph Underwood, były wikary w Brigstock w diecezji anglikańskiej Peterborough i przyjaciel słynnego konwertyty, ks. Vernon, został niedawno przyjęty do Kościoła katolickiego w opactwie Downside, poczem wyjechał do kolegjum Beda w Rzymie na studja, celem przygotowania się do katolickich święceń kapłańskich.

ODNALEZIENIE STAREGO KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W NORWEGJI. Donoszą z Oslo, że dwaj młodzi drwale z Telemarken odnaleźli w górach wielką grotę, która niegdyś służyła jako kościół. Chodzi tu o stary kościół, o którego istnieniu okoliczna ludność oddawna wiedziała, którego jednakże nie można było odnaleźć. Według podania, był to kościół katolicki z pierwszych czasów po zaprowadzeniu w Norwegji reformacji. Obok wielkiej groty, posiadającej cały szereg kamiennych ławek, znaleziono inną, mniejszą, która prawdopodobnie była zakrystją.

ZNIESIENIE URZĘDÓW MUEZYNÓW W TURCJI. Kemal Pasza, reformator nowoczesnej Turcji, powziął myśl zniesienia urzędu muezynów, którzy od wieków nawoływali z minaretów na modlitwę wyznawców Mahometa. Kemal Pasza, zapalony wielbiciel postępu, postanowił, że funkcję muezyna będzie odtąd spełniał mikrofon i że wobec tego na wszystkich minaretach mają być umieszczone głośniki. Pomysł ten będzie miał ten skutek, że wołanie na modlitwę w całej Republice Tureckiej będzie się odbywało z nadzwyczajną pun-

---

dlać tego człowieka, jeśliby mu np. powiedziano za młodu, że tylko protekcja toruje człowiekowi życie, co zresztą nie jest prawdą, czy on zdobędzie się choćby na tyle pracy, by nawet przy największej protekcji mógł się utrzymać na powierzchni?

A zresztą choćby zdobył, kierowany ambicją, bardzo wielką wiedzę, stworzył sobie podstawy do wspaniałej karjery, czy bez wyrobienia pewnych zasad moralnych, bez wyrobienia charakteru, szlachetności może być wartościowym i szczęśliwym? Życie lawirującego karjorowicza, węszącego zmiany nastrojów politycznych czy innych, podobne jest do życia tropionego zwierza. Stając się niemal w dzieciństwie dojrzałym człowiekiem, zamyka sobie drogę do dalszego rozwoju: szybko się kończy, nie może być samodzielny, ani twórczy, staje się banalny, nie ma wyrazu, choć mówi o wszystkiem: dusza jego podobna do manekinu krawieckiego czy fryzjerskiego.

Nie dziwmy się więc, jeśli ludzie robią nam niespodzianki, choć tego nie spodziewaliśmy się po nich. Dzieje się to dlatego, że od dzieciństwa, oddawna pracują nad swemi wartościami duchowemi, pomnaża ją je, umieją żyć w skupieniu, kochają godziny samotnych rozmyślań. A to wszystko ujawnia się od czasu do czasu przedziwnemi mądrościami czynów czy słów.

Nie bądźmy bezczynni, nie marnujmy żadnej chwilki czasu, ale nie gońmy za tanim efektem, za łatwym poklaskiem, nie łudźmy się efektownemi pozorami, ale umiejmy się zdobyć, choćby na najdłuższe lata ukrytej pracy, pracy w łączności z wolą Bożą, pod kierownictwem Ducha Św., a przyjdą i dla nas dni zwycięstwa i triumfu, triumfu z Bogiem i w Bogu. Amen.

---

ktualnością, ale sprawi też, że wraz z muezynem zaniknie pewien objaw romantyki tureckiej.

W SPRAWIE WYZNANIA RELIGIJNEGO KRÓLA W. BRYTANJI. Dzienniki amerykańskie donoszą z Dublina, że na najbliższej konferencji ogólno-brytyjskiej (Imperial Conference) delegacja irlandzka poruszy sprawę usunięcia ostatniej szykany antykatolickiej, którą jest przepis, że król musi być wyznania anglikańskiego.

WALKA Z NIEMORALNOŚCIĄ W CHINACH. Władze chińskie w Nankinie zabroniły wyświetlania całego szeregu filmów amerykańskich, zawierających demoralizującą treść, i odmówiły zezwolenia na występy tancerek rosyjskich, z powodu niedostatecznego ich stroju.

OFICJALNE UZNANIE UNIWERSYTETU KATOLICKIEGO W PEKINIE przez rząd nankiński. Założony przez ojców benedyktynów uniwersytet katolicki w Pekinie, został oficjalnie uznany przez ministerstwo oświaty w Nankinie. Na uniwersytecie tym otworzono nowy fakultet nauk przyrodniczych. Rektorem wybrany został prof. Tszen-Yuen. Należy zaznaczyć, że prawo chińskie wymaga, by rektorem był Chińczyk.
Wpływy żydowskie

OBOWIĄZKOWE NAUCZANIE RELIGJI W SZKOŁACH WŁOSKICH. W wykonaniu art. 36 konkordatu pomiędzy Stolicą Ap. a Włochami minister oświaty, Balbini Giuliano, złożył w Izbie poselskiej projekt prawa, które wprowadza obowiązkowość nauczania religji we wszystkich średnich szkołach państwowych.

PRZYWIĄZANIE KATOLIKOW ANGIELSKICH DO STOLICY ŚW. Arcybiskup Westminsteru, kardynał Bourne, założył w swej diecezji nowe stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo wspierania Stolicy Apostolskiej“.

Zadaniem tego nowego stowarzyszenia jest reprezentowanie interesów Stolicy Świętej, informowanie prasy o papieżu, wspieranie przez modlitwę i ofiary akcji papieskiej na rzecz pokoju i apostolatu światowego, wreszcie rozpowszechnianie w miarę możności dokumentów, zawierających myśli i rozporządzenia Stolicy Apostolskiej.

Towarzystwo to posiada już tysiące członków w diecezji westminsterskiej i będzie założone również w innych diecezjach.

NAWROCENIE SIĘ PASTORA protestanckiego z całą rodziną. Donoszą z Salamanki (Hiszpanja), że dnia 9 b. m. tamtejszy pastor protestancki wraz z całą rodziną przeszedł na katolicyzm. Niedawno w pobliżu kaplicy protestanckiej w Salamance, miejscowe stowarzyszenie pod nazwą „Akcja katolicka kobiet“ założyło dwie szkoły katolickie pod wezwaniem „Niepokalanego Poczęcia“ i „Najśw. Serca Jezusowego“, celem osłabienia wpływu protestanckiego, Wkrótce po otwarciu obu tych instytutów pastor protestancki nawiązał kontakt z duchownym kierownikiem wspomnianego stowarzyszenia, ks. Tiedra T. J. Skutek rozmów był jaknajbardziej pomyślny, ponieważ nietylko pastor przeszedł do Kościoła katolickiego z całą swoją rodziną, ale uczyniła to także nauczycielka szkoły protestanckiej.

JAK SIĘ WYBIERA PATRJARCHÓW PRAWOSŁAWNYCH? Synod grecko-prawosławnego patrjarchatu Antjochji, który zebrał się w Damaszku dla dokonania wyboru nowego patrjarchy, postanowił się przenieść do Beyrutu, by uniknąć presji ze strony ludu. Istotnie tysiące wiernych wdarło się na dziedziniec patrjarchatu w Damaszku, gdzie obradowało kolegjum metropolitów i delegatów świeckich, i manifestowało na korzyść pewnych kandydatów. Z Beyrutu elektorzy nowego patrjarchy udadzą się do klasztoru św. Eljasza w Coueir w górach Libanu. Synod wydał okólnik, w którym wyjaśnia, że przeniósł się z Damaszku nietylko, by odzyskać swobodę wyboru, lecz także dlatego, by uniknąć starcia między partjami, których członkowie wdarli się na diedziniec patrjarchatu i gwałtownie manifestowali swoją wolę.

POTOMEK LUTRA w prostej linji zakonnikiem katolickim. Niedawno umarł w Baltimore potomek Lutra w prostej linji, którego też nosił nazwisko. Zmarły był katolikiem.

Syn jego ksiądz katolicki, jest benedyktynem i przebywa w Balmoral. Zakonnik ten, celebrując w czasie pogrzebu ojca, odprawił żałobną Mszę św. i odmówił modlitwy dla zadośćuczynienia za zło, które wyrządził Kościołowi wiarołomny przodek zarówno zmarłego jak i celebransa.

W związku z tem „Przegląd Katolicki“ w Baltimore stwierdza, że w Stanach Zjednoczonych żyje obecnie 20 rodzin, mających nazwisko „Luter“. Wszystkie one pochodzą od Lutra i wszystkie są katolickie.

Z całej Polski.

Fałszywy alarm. W tygodniku „Świat“ z d. 14 b. m., jak również i w innych pismach, ukazały się wzmianki, że w nowem wydaniu Indeksu ksiąg, zakazanych do czytania, znajdują się m. i. „Księgi o naśladowaniu Jezusa Chrystusa“ Tomasza á Kempis. Indeks nic podobnego nie zawiera. Jest wprawdzie na indeksie książka Marcina (nie Tomasza) Kempiusa, ale ona wcale nie traktuje o naśladowaniu Chrystusa Pana. Natomiast znajduje się na indeksie tłómaczenie „Ksiąg o naśladowaniu Jezusa Chrystusa“, dokonane przez niejakiego Sebastjana Castellion'a, ale tłómaczenie to zostało wykonane nieuczciwie, z rzucającemi się w oczy błędami, z dodaniem własnych ustępów tłómacza, oraz z wyrzuceniem całej księgi czwartej, jako nie wygodnej dla tłumacza, zdradzającego wybitne sympatje protestanckie.

Rzecz oczywista, że tego rodzaju nieuczciwe tłómaczenie „Ksiąg“ Tomasza á Kempis musiało dostać się na indeks, by przestrzedz wiernych przed fałszem.

ROZMAITOŚCI.

Sytuacja ekonomiczna katolików w Niemczech. Badania statystyczne nad sytuacją ekonomiczną ludności katolickiej w Niemczech wykazują, że katolicy należą do klas społecznych, najmniej uposażonych i że bardzo nielicznie są reprezentowani w zawodach intratnych. W Niemczech, a zapewne i w innych krajach katolicy stanowią społeczność roboczą, a więc są biedniejszemi członkami narodu. Dla ilustracji stosunków należy zaznaczyć, że w państwie niemieckiem przypada miesięcznie dochodów: na żyda 1.290 marek, na protestanta 243 marki i na katolika 123 marki.

Katechizm polsko-francuski dla dzieci polskich we Francji. Ks. de la Motte-Saint-Pierre, doktór filozofji i teologji, z polecenia i za zachętą Mgra Chollet'a, arcybiskupa Cambrai, wydał katechizm, drukowany równocześnie w dwóch językach, francuskim i polskim, p. t. „Katechizm diecezji Cambrai".

SKUTKI WALKI Z RELIGJĄ. Do jakniesłychanego zdziczenia doszły obyczaje w Rosji sowjeckiej świadczyć może fakt, notowany niedawno w „Krasnej Gazecie".

Oto członkowie pewnej rodziny, zamieszkałej we wschodniej Syberji, zwrócili się do prokuratora sądu miejscowego z prośbą o zezwolenie na uduszenie ich ciotki z powodu jej starości i niezdolności do pracy. Prokurator przychylił się do prośby petentów.

Oto są wymowne skutki walki z religją i usunięcia jej z życia publicznego narodu.

SOBÓR POWSZECHNY A REFORMA KALENDARZA. Donoszą z Rzymu, że przy omawianiu kwestji mającego się odbyć soboru powszechnego w Mieście Watykańskiem, zastanawiano się nad sprawą wyboru stałego terminu Wielkanocy. Ma to związek z reformą kalendarza, nad którą obecnie pracuje Liga Narodów. Rząd angielski poczynił jakoby pewne kroki w tej sprawie. Opinja i decyzja Stolicy Apostolskiej jest tu, jak się to rozumie samo przez się, niezbędna. Tem się tłómaczy, że rektor Uniwersytetu Gregorjańskiego ks. Gianfrancechi weźmie udział w przygotowanych obradach jako oficjalny reprezentant Watykanu. Przeciwko rychłemu rozstrzygnięciu kwestji przemawia stanowisko innych rządów, zaabsorbowanych palącemi zadaniami chwili. Należy się liczyć i z tem, że pewna liczba krajów wschodnich dopiero niedawno przyjęła kalendarz gregorjański, dlatego nowa zmiana w tak krótkim czasie nie wydaje się wskazana. W związku z tem panuje przekonanie, że dla Kościoła moment rozstrzygnięcia w tej sprawie byłby odpowiedniejszy nie teraz, lecz dopiero po upływie pewnego czasu.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

STYCZEŃ — 1930.

12	N	**E. 1 po 3 Kr.**	30	**G. 1 po R. Hł. 4**
13	P	Hilarego	31	Mełanji m.
14	W	Feliksa	1	**Henwar 1930.**
15	S	Maura op.	2	Sylwestra
16	C	Marcelego	3	Małachvia
17	P	Antoniego	4	Sobor. 70 Ap.
18	S	Pryski p.	5	Nawecz. B. †

ROCZNICA KONSEKRACJI J. E. Najprzew. X. Arcybiskupa Bolesława Twardowskiego przypada 12 stycznia w niedzielę. Niech wszyscy wierni pomodlą się podczas Mszy św. na intencję J. E. Najprzewielebniejszego Arcypasterza, łącząc się z modłami kapłanów.

W parafji św. Marcina obchodzono w niedzielę 29 grudnia „dzień rodziny katolickiej". Przed południem odbyło się nabożeństwo ze stosownem kazaniem. Po nieszporach o godz. 5 staraniem parafjalnej Ligi katolickiej nastąpiło uroczyste zebranie w sali Sokoła III, która uczestników pomieścić nie mogła. W gorących słowach przemówił prezes lig katolickich p. Jan Popowicz, a nader podniosły i zajmujący odczyt o „ojcu rodziny" wygłosił p. prof. Franciszek Walczak. Śpiewał chór mieszany Ligi katolickiej parafji św. Andrzeja pod kierunkiem pp. dr. Danielskiej i Marji Budzynowskiej. Kilka utworów na skrzypcach odegrał p. prof. Marjan Ozimina, a na fortepianie p. Antonina Wozaczyńska. Wszystkie te produkcje stały na wysokim poziomie artystycznym. Na tem miejscu Zarząd Ligi paraf. składa najserdeczniejsze podziękowanie Czcigodnym prelegentom i uczestnikom produkcji muzycznych.

Obecni na zebraniu uchwalili jednogłośnie następujące rezolucje: 1) Nie chcemy ślubów cywilnych i rozwodów, 2) w sprawach małżeńskich domagamy się uszanowania przepisów Kościoła katolickiego, 3) domagamy się katolickiego wychowania dzieci i młodzieży w szkołach.

Jak zawsze przy takich uroczystościach odezwała się ta sama bolączka t. j. brak większej sali w parafji i w dzielnicy.

Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Bractwa Dobrej Śmierci przy kościele N. P. M. Śnieżnej we Lwowie zaprasza wszystkich członków na Mszę św., którą na intencję zdrowia członków Stow, odprawi ks. proboszcz Jan Piwiński w niedzielę, dnia 19-go stycznia 1930 r. o godzinie 8'30 rano w kościele N. P. Marji Śnieżnej we Lwowie (plac Krakowski), na Doroczne Walne Zgromadzenie, które odbędzie się o godz. 4-tej popoł. w sali Izby Rękodzieluiczej (pl. Strzelecki) oraz na Tradycyjny Wspólny Opłatek, który odbędzie się po Walnem Zgromadzeniu o godzinie 6-tej wieczorem.

Z parafji św. Marji Magdaleny. Dnia 6/I, w uroczystość Trzech Króli o godz. 5-tej popoł. odbył się „Opłatek“ Stowarzyszenia Młodzieży polskiej, męskiej.

Na uroczystość tę złożyły się: deklamacje, śpiewy, obrazek sceniczny. W czasie uroczystości grała orkiestra Zakładu Sierót (ul. Kadecka).

Po odegraniu obrazka scenicznego odbyło się skromne przyjęcie dla młodzieży, poprzedzone przemówieniem ks. Patrona. Ks. Patron zachęcał młodzież do pilnego uczęszczania na zebrania tygodniowe Stowarzyszenia, oraz rodziców, ażeby dzieci swoje zapisywali do Stowarzyszenia. Wskazał na cele, jakie stawia sobie Stowarzyszenie w pracy.

Urządzeniem opłatka zajął się gorliwie Patronat Pań pod przewodnictwem p. Wacławy Drakowej.

Stowarzyszenie założone w tut. parafji, przed kilku tygodniami, rozwija się bardzo pomyślnie. Młodzież zbiera się chętnie i coraz liczniej w każdą niedzielę. Odbywają się pogadanki z przeźroczami. W pracy tej pomagają ks. Patronowi: p. Marja Łuczkiewiczówna, studentka Uniwersytetu, oraz pp. Zdzisław Zajda i Zbigniew Rokossowski, studenci Politechniki.

Z parafji św. Marji Magdaleny. Najprzewielebniejszy Ks. Infułat Wincenty Czajkowski ofiarował wielki krzyż złoty — do ołtarza głównego.

PP. Stefanja i Stanisława Bautro ofiarowały sukienkę jedwabną, haftowaną złotem, do puszki z Najśw. Sakramentem.

Łaskawym Ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać“.

Na fundusz prasowy złożyli: Druszkiewicz Katarzyna Lwów — 2 zł. Świeżawski Stanisław 15 zł. Seelig Franciszka 2 zł.

Wystąpiła z kośc. rzym.-kat. Jarosławska Stefanja ur. 21/IV 1893 w Nowym Sączu, stanu wolnego, zamieszkała we Lwowie, ul. Szeptyckich 3.

Zapowiedzi.

Od 22/XII. do 29/XII. 1929 r.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji archikatedralnej. 1) Boni Leon, Halicka 9 i Anna Podwińska, Halicka 9. — 2) Łyko Bronisław, Sykstuska 35 i Aleksandra Derkacz, Z. Chrzanowskiej 10. 3) Bronisławski Józef, Kleparowska 24 i Eudocja Kłymczuk, 3 Maja 12.

W parafji św. Elżbiety. 1) Wiliński Edward i Marja Tauletz, Kętrzyńskiego 11 a. — 2) Kowalski Józef i Janina Tokarz, Kętrzyńskiego 11.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Drużek Karol, Leona Sapiehy 20 i Smolińska Katarzyna, Obydów. — 2) Łyko Bronisław, Sykstuska 35 i Derkacz Aleksandra, Z. Chrzanowskiej 10. — 3) Kotapski Marcin, II Dom Techników i Bielecka Jadwiga, Marszałkowska 1.

W parafji św. Marcina. 1) Ozaist Leon, Panieńska 33 i Halij Helena, Panieńska 11 a. — 2) Hołówka Włodzimierz, Żółkiewska 60 i Kubińska Marja, Żółkiewska 60. 3) Cebryj Jan, Zamarstynów, Tkacka 82 i Szyjan Antonina, Brykula nowa.

W parafji św. Anny. 1) Karol Krawczuk i Marja Jarowska. — 2) Władysław Ławrocki i Marja Kucharska. 3) Ludwik Mrozowski i Antonina Kozołupówna. — 4) Eustachy Mitliszewski i Stefanja Lachowska. — 5) Franciszek Swieży i Weronika Zachar. — 6) Tadeusz Mazoński i Eudoksja Leusz. — 7) Włodzimierz Turczyn i Helena Serwa. — 8) Marceli Szafrański i Elżbieta Stadelmeier.

Od 29/XII. 1929 do 5/I. 1930.

W parafji św. Elżbiety. 1) Augustyn Stanisław i Emilja Jurkiewicz, Na Błonie 4. — 2) Dziunka Tadeusz i Kazimiera Mielnik, Miejska 16. — 3) Karpiniec Leon i Helena Sobolewska, św. Teresy 36.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Gawliński Stanisław, I. Okólskiego 4 i Tokarska Janina, św. Antoniego 8. — 2) Pomiński Jan, Zadwórzańska 115 i Wojtasz Parascewja, Leona Sapiehy 81. — 3) Makowicz Aleksander, Listopada 88 i Gałatówna Walerja, Lwowskich Dzieci 47. 4) Gołuch Maciej, Ziemiałkowskiego 8 i Niemczykówna Marja, Głęboka 14. — 5) Kadyło Jan, św. Marcina 21 i Kaufer Olga, Leona Sapiehy 1. — 6) Szawiński Franciszek, Leona Sapiehy 1 i Oliwiak Marja, Sykstuska 42. — 7) Świątkowski Władysław, Grochowska 52 i Lachowicz Paulina, Kulparków.

W parafji św. Mikołaja. 1) Inż. Edward Hamerski, Mochnackiego 27 i Anna Nahlik, Dąbrowskiego 18. — 2) Jan Wrona, Snopkowska 87 i Weronika Pargała, Batorego 11. — 3) Wacław Dryl, Tarnowskiego 34 i Eugenja Łada, Tarnowskiego 34. — 4) Jan Frühauf, Zniesienie i Katarzyna Daćków, Królewska 12. — 5) Tadeusz Fuks, Tarnowskiedo 28 i Janina Barańska, Tarnowskiego 28. — 6) Kazimierz Jęczalik, Łozińskiego 7 i Zofja Śmigiel w Golcowej. — 7) Antoni Starzewski, Gliniańska 15 i Kamila Gierczak, Dwernickiego 11. — 8) Stanisław Bieńkowski i Cecylja Kowalska w Kliszowie par. Pawłuszowice. — 9) Stefan Długosz, 22 Stycznia i Zofja Wyspiańska, Bonifratrów 2.

W parafji św. Antoniego. 1) Antoni Starzewski, Gliniańska 15 i Kamila Gierczak, Dwernickiego 11. — 2) Żurawek Kazimierz przy wojsku i Anna Potera, Hausnera 8. — 3) Dziunka Tadeusz, Krzywczycka 5 i Kazimiera Mielnik, Miejska 16. — 4) Dr. Kawyn Stefan, Łyczakowska 101 i Zofja Kwaśniewska, Paulinów 14. — 5) Długosz Stefan, 22 Stycznia i Zofja Wyspiańska, Bonifratrów 2.

KOMUNIKAT.

Staraniem Stowarzyszenia Apostolskiego Panien przy kościele św. Józefa odbędą się „Jasełka“ w szkole im. św. Józefa ul. Lelewela 9. o g. 5-tej popoł. w poniedziałek dnia 13 stycznia b. r.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow. „Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.

Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.